

ת"פ 74740/06/20 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחמן אבו צעלוק, אמיר אל אמיר - נדון, חסן אל אמיר - נדון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 74740-06-20 מדינת ישראל נ' אבו
צעלוק (עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י פמ"מ ובאמצעות עו"ד תומר שטיינברג

נגד
הנאשמים

1. עבד אלרחמן אבו צעלוק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורי בן-נתן
2. אמיר אל אמיר - נדון
3. חסן אל אמיר - נדון

גזר דין (נאשם 1)

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר דיוני, בעבירות של **תיווך לסחר בסם מסוכן** לפי סעיף 13 ביחד עם סעיפים 14 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), ו**בסחר בסם מסוכן** לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.

2. הנאשם ביצע את העבירות עם אחרים, במהלך פעילות רחבת-היקף של סוכן סמוי, אשר ביצע במשך כשנה ביצוע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים ובאמצעי לחימה.

האישום הראשון מיוחס לנאשם ולאחיו - הנאשם 2 (שעניינו הסתיים), על רקע היכרות מוקדמת רבת שנים עם הסוכן.

ביום 8.12.19 בשעה 14:53 לערך, יצר הסוכן קשר עם הנאשם (על-פי הוראות המפעילים) וביקש להיפגש עמו, הנאשם הסכים וכך תיאמו השניים. למחרת בשעה 16:00 לערך, הגיע הסוכן לביתו של הנאשם בכפר קאסם, שם פגש את הנאשם, את נאשם 2 ואחרים שנכחו במקום. במהלך המפגש סיכמו כי הנאשם יתווך עבור הסוכן עסקת סחר בסם מסוג הרואין בתמורה ל- 50 אלף ₪, וזאת לפי בקשת הסוכן.

הנאשם עזב את המקום על מנת להביא את הסמים מאדם אחר, לצורך מימוש עסקת התיווך, ושב לאחר כארבעים דקות וברשותו הסמים. הנאשם אמר לסוכן, כי הביא עבורו סם מסוג הרואין במשקל 450 גרם לבקשת הסוכן. הסוכן מסר לידי הנאשם סכום של 47,200 ₪ עבור הסמים, הנאשם העביר את הכסף לידי

עמוד 1

הנאשם 2 כדי שזה יספור אותו, והאחרון עזב את המקום עם הכסף.

הנאשם מסר לידי הסוכן גרב שחור ובתוכו הרואין במשקל 442.05 גרם, והסוכן עזב את המקום באמצעות רכב הלוחם שליווה אותו בפעילות.

מהאישום השני המיוחס לנאשם וכן לנאשמים 2 ו- 3 (גם הוא אחיו של הנאשם, ועניינו הסתיים), ובהמשך לאמור באישום הראשון, עובר ליום 5.1.20 ניסה הסוכן ליצור קשר עם הנאשם מספר רב של פעמים והנאשם לא ענה לו. ביום 5.1.20 בשעה 13:40 לערך יצר הסוכן קשר עם הנאשם, וביקש לרכוש ממנו סם מסוג הרואין במשקל חצי ק"ג בתמורה ל- 50 אלף ₪. הנאשם השיב בחיוב והשניים קבעו להיפגש במועד מאוחר יותר לצורך השלמת העסקה. בהמשך אותו היום, בשעה 15:15 לערך, הגיע הסוכן אל ביתו של הנאשם בכפר קאסם, שם פגש את הנאשם, את הנאשמים 2 ו- 3 ואחר שהיו במקום.

הסוכן והנאשם חזרו על הסיכום על רכישת ההרואין, הסוכן מסר לידי הנאשם 50 אלף ₪, והוא העביר את הכסף לידי אחר, אשר לקח את הכסף ועזב את המקום. הנאשם אמר לסוכן כי נאשם 3 והאחר שהיה במקום ימסרו לו את הסמים במועד מאוחר יותר מחוץ לכפר קאסם, והנחה את הסוכן לנסוע אחרי רכבם למקום מפגש. נאשם 3 והאחר נכנסו לרכב, כאשר האחר נהג, והסוכן נסע אחריהם ברכב הלוחם. במקום המפגש, בהנחיית הנאשם, מסר נאשם 3 לידי הסוכן גרב שחור ובתוכו סם מסוג הרואין במשקל 498.26 גרם.

3. אשר להשתלשלות ההליכים בתיק אציין, כי ביום 1.12.20 הורשע הנאשם לאחר הליך גישור, ביום 21.4.21 ביקש לחזור בו מהודאתו, ובשל נסיבות שהעלה והסכמת ב"כ הפרקליטות, ביום 28.4.21 התיר בית-המשפט (כב' השופט טרסי) לנאשם לחזור בו מהודאתו. התיק הוחזר אליי להמשך שמיעתו, ולבסוף ביום 2.11.21, לאחר שגובש הסדר דיוני ווידאתי כי הנאשם אכן מודה במיוחס לו בכתב-האישום המתוקן, ניתנה הכרעת-דין מחדש מבלי שגובשו הסכמות לעונש.

ראיות לעונש

4. הוגש רישום פלילי של הנאשם (ת/1), ממנו עולה, כי לחובתו שתי הרשעות רלבנטיות.

בשנת 2013 הורשע בבית-משפט מחוזי מרכז-לוד בעבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית ובשיבוש מהלכי משפט, והוטל עליו עונש של 34 חודשי מאסר.

בשנת 2006 הורשע בבית משפט השלום ברמלה בעבירה של סחר בסמים מסוכנים, והוטל עליו עונש של שנת מאסר.

תסקירי שירות המבחן

5. שני תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם, בעודו מצוי במעצר.

מתסקיר שירות המבחן מיום 5.4.22 עולה, כי הנאשם נשוי ואב ל-7 ילדים. טרם מעצרו הנוכחי לא עבד בשל שינוי מקום מגורים עקב סכסוך חמולות, והוא מצוי בחובות לגורמי ממסד ובנק. הנאשם תיאר את קשריו עם אשתו וילדיו כתקינים, אך לאחר ביצוע העבירות ומעצרו, תיאר כעס מצד אשתו על שהשאיר אותה להתמודד לבדה עם ילדיהם.

אחותו הבכורה של הנאשם נפטרה לפני שנתיים כתוצאה ממחלה קשה. לשלושה מאחיו עבר פלילי בתחום הסמים.

שירות המבחן התרשם, כי מצבה הקשה של משפחת הנאשם הוביל אותו ללקיחת אחריות ולסיוע בפרנסת המשפחה בגיל צעיר, באופן שלא היה מותאם לשלבי התפתחותו. הנסיבות המשפחתיות בהן גדל הביאו לפיתוח דפוסים אימפולסיביים, לנשירה מהמערכת החינוכית ולהתקרבות לחברה שולית, תוך אימוץ ערכים אנטי חברתיים, באופן שהוביל למעורבות פלילית חוזרת.

באשר לעבירות מסר הנאשם, כי הסוכן המשטרתי דחק בו לבצע את העבירות, ולאחר שהחליט להיענות לו, לא התקשה להתחבר לגורמים שוליים להשגת הסם.

שירות המבחן התייחס בהערכתו לגורמי סיכון במצב הנאשם, ובהם עברו הפלילי, העובדה שנשא עונשי מאסר שהשפעתם הייתה מוגבלת, קשריו עם עוברי חוק, מצבו הכלכלי, קשייו להתייצבות תעסוקתית והפיתוי בעולם הסם המאפשר מענה מידי, המעמידים את הנאשם בסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות.

לצד דברים אלו נלקחו בחשבון גורמי סיכוי לשיקום, בהם הרצון שהביע לבצע שינוי בחייו, הבנת עוצמת הפגיעה של בחירותיו במשפחתו ובקרוביו והנכונות להשתלבות בטיפול.

לא גובשה המלצה טיפולית בעניינו, אך שירות המבחן כן ציין שיש להפנותו לרש"א בסמוך לשחרורו לצורך בניית תוכנית טיפול.

6. היות והתסקיר לא כלל התייחסות לאופן תפקודו של הנאשם במעצר, התקבל תסקיר משלים ביום 25.5.22. תסקיר זה מעלה, כי הנאשם מתפקד בעת שהותו בבית המעצר כתומך לאסירי השגחה, תפקיד אותו הוא מבצע במסירות ובאכפתיות. עוד עולה, כי הנאשם משתתף באופן פעיל בקבוצת התמודדות ומתן כלים ונתרם ממנה. במהלך מעצרו נרשמו לחובותו שתי עבירות משמעת. צוין, כי הנאשם בעל יכולות הקשבה ונתינה ומביע מוטיבציה לטיפול ושיקום. לסיכום, השתלבותו באגף היא חיובית, וכוללת יצירת קשרים חברתיים ותפקוד כתומך מסור ואחראי.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה הדגיש, כי האישום הראשון, אשר בוצע דצמבר 2019, עניינו בתיווך לעסקת סם בין הסוכן לאדם אחר, כאשר הנאשם קיבל לידיו את הכסף והעבירו לנאשם 2 שעזב את המקום עם

עמוד 3

הכסף, והנאשם הוא זה שהעביר את הסם לסוכן במסגרת העסקה. האישום השני עניינו בסחר בסם שבוצע כחודש לאחר מכן. במסגרת העסקה, לאחר מספר רב של ניסיונות מצדו של הסוכן ליצור קשר עם הנאשם, הם נפגשו בביתו של הנאשם, הסוכן העביר לנאשם כסף וקיבל בתמורה סמים.

המדובר בעסקאות בסם ההרואין, שהוא הסם הקשה ביותר, כמויות הסם שעברו בעסקה הן אדירות, תמורת סכומי כסף גבוהים שעברו במזומן.

ב"כ המאשימה הזכיר, כי לא בכדי קבע המחוקק סנקציה עונשית זהה לעבירת התיווך ולעבירת הסחר, שכן יש בכך הכרה נורמטיבית למעמדו המשמעותי של המתווך ולהיותו חלק אינטגרלי מהעסקה. כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא דמות דומיננטית בעסקאות, כאשר השיח של הסוכן היה מולו, העסקאות בוצעו בביתו, והוא זה שסיכם עם הסוכן את פרטי העסקאות.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים שנע בין 50 ל - 75 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס משמעותי.

ב"כ המאשימה התייחס לעיקרון אחידות הענישה בכלל ובפרט בפרשיה זו, והדגיש שלאור היקף כתבי-האישום אשר הוגשו בתחילתה של מגפת הקורונה והמשאבים שנדרשו, הסדרי הטיעון שגובשו הם מקלים, והעתירה הנוכחית גם היא מתונה. הגיש טבלת עזר המרכזת את גזרי-הדין שניתנו בעניינם של הנאשמים בפרשה והדגיש, כי עיקרון אחידות הענישה הוא שיקול חשוב, אך רק אחד מהשיקולים ברגע שהנאשם בוחר להודות שלא במסגרת הסדר טיעון "סגור".

ב"כ המאשימה התעכב על השוני הקיים בעניינם של אחיו של הנאשם והדגיש, כי הסדר הטיעון בענייניו של נאשם 2 גובש על רקע קשיים ראייתיים משמעותיים שנחשפו בהליך הגישור; נאשם 3 הורשע בעבירת סיוע לסחר, ובשל מעורבות מינורית לא לקח חלק בעסקה, אלא פעל בשליחותו של הנאשם והעביר לסוכן את הסמים.

אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, טען ב"כ המאשימה שלנאשם יש שתי הרשעות בתחום הסמים, הוא נשא עונשי מאסר בפועל בגין העבירות שביצע, מהתסקיר עולה שקיים סיכון להישנות עבירות, הוא אמנם מביע רצון להליך טיפולי אך היכולת מוגבלת, ותפקודו במעצר תקין - מעבר לשתי עבירות משמעת.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של 60 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי וקנס שלא יפחת מ- 20 אלף ₪. עוד ציין, שקיימת הסכמה לחילוט כספים הכולל 8300 ₪ ו-70 דולר.

8. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובתו של מרשו את השתלשלות ההליך, ובסופו של יום הודה הוא בכתב-אישום שתוקן לקולה, תוך לקיחת אחריות מלאה, ומבלי שגובשו הסכמות לעונש. למעשה, הוא חסך זמן שיפוטי לא מבוטל, שכן עדות הסוכן לבדה היתה נמשכת זמן רב.

בינתיים, הנאשם מצוי זמן רב במעצר, בין השאר בשל בקשתו לקבל תסקיר, אך גם במהלך התקופה הקשה של הקורונה. הוסיף כי הוריו סובלים מבעיות רפואיות (2/נ - 3/נ), ואחיו סובל מגידול ומצוי במעקב רפואי (4/נ).

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש הסיניגור את התיקונים לקולה שמטרתם להציג את התמונה לאשורה.

באשר לאישום הראשון טען, כי זו הפעם הראשונה שהנאשם פגש בסוכן בעסקת סמים, הלך להשיג את הסמים עבור הסוכן, הסוכן הוא שהביא את הסכום של 50 אלף ₪ ולמעשה תחם את היקף העסקה. מצב זה שונה מעניינם של נאשמים אחרים, אשר הם שפנו לסוכן וביקשו שהסוכן ירכוש מהם סמים. הנאשם עזב את המקום והביא את הסם מאדם אחר כעבור 40 דקות, ולשיטתו המדובר בזמן רב המעיד על כך שלנאשם אין נגישות לסמים. בסופו של יום הנאשם העביר את הכסף לנאשם 2 שעזב את המקום, כך שמעשיו של הנאשם מסתכמים בתיווך בין הסוכן לבין אחר.

אשר לאישום השני שהתרחש חודש לאחר מכן ציין, שהתיקון משקף שהסוכן לא הפסיק להתקשר לנאשם, ובאותו זמן היה הנאשם בתקופה משברית עקב מות אחותו. גם במקרה זה אין ראיות לרווח של הנאשם מהעסקה, וכמות הסם הנסחרת היא בהתאם לדרישתו של הסוכן, אשר גם הפעם עיצב את גבולות העסקה.

ב"כ הנאשם היפנה לגזרי-דין של אחרים בפרשה, חלקם בעלי עבר פלילי כבד (עניינו של זכור), חלקם סחרו בסם קשה ובהיקף כספי ניכר (עניינו של וחידי), וכן לכאלו שמכלול נסיבותיהם דומה לאלו של הנאשם (אבראהים שעבאן, עומר איברהים).

ב"כ הנאשם טען, שהאינטרס הציבורי מחייב להחמיר בעניינו של מי שהיה מעורב בהיקף עסקאות של 120 או 130 אלף ₪ בשתי עסקאות קוקאין של כמויות נמוכות יותר, אל מול סכום של 95 אלף ₪ בשתי עסקאות הרואין בתיק זה, גם אם משקל סם ההרואין גבוה יותר.

הסניגור היפנה לתסקיר, המעיד על תפקוד חיובי בתקופת המעצר, לרבות היותו של הנאשם תומך. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ובניגוד לנאשמים אחרים, התסקיר משקף ניסיון שלו לחזור למוטב, וקיימת פגיעה במשפחתו - שכן הוא אב לשבעה ילדים. הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון בשנת 2014, ועד לפניית הסוכן אליו היתה רגיעה בפעילותו הפלילית.

על רקע גזרי-הדין של מעורבים אחרים בפרשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקש הוא לשכנע שהעונש הראוי לנאשם צריך לנוע בין 46 ל-52 חודשי מאסר בפועל לצד קנס על סך 20,000 ₪ וחילוט מוסכם.

9. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"קודם כל אני מתחרט ומתנצל על כל מה שעשיתי ולוקח אחריות על המעשים. אני אבא ל-7 ילדים והבת שלי הגדולה אמורה להתחתן והילדים שלי גדלים ואני רוצה לדאוג להם ואני מבקש מבית המשפט שיבין אותי. בעסקה השנייה דיבר איתי ואני דאגתי לו, לא סחרתי, סה"כ תווכתי ואפשר לבדוק בהאזנות, הוא ביקש תעשה לי ותעשה לי וזה מה שהיה. אני לא אומר שאני קורבן, אני טעיתי ולוקח אחריות ואני מאמין במערכת בית המשפט"** (עמ' 33 לפרוטוקול).

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה.

11. הנאשם פגע במעשיו בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים. הדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם קשה מסוג הרואין, שהשפעתו ההרסנית על הצרכנים גלויה וידועה, כאשר כמות הסם הגדולה והיקף העסקאות מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן.

על הסיכון המיוחד הטמון בביצוע כל מעשה פלילי בסם קשה מסוג ההרואין נאמר:

"עבירה שענינה סחר או החזקת הרואין שלא לצריכה עצמית, עובדה זו כשלעצמה יש בה כדי להשית מאסר לתקופה משמעותית. כבר נאמר וחזר ונאמר בבית משפט זה שכל העוסק בעבירה כגון זו שולח חיצונית רעל ומות בציבור, ומסכן באופן רציני את שלומו של הציבור ובטחונו, פשוטם כמשמעותם. רבים וטובים מבאיו של סם מות זה משתעבדים ומתמכרים לו, חיהם אינם חיים והם ומשפחותיהם נהרסים עד היסוד" (ראו בע"פ 200/88 דובחי גברי נגד מדינת ישראל [9.7.89], פסקה 5).

12. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ייאמר, כי עובדות האישומים משקפים אירועים בעלי מימד של תכנון, ריבוי מעורבים, והתמצאות של הנאשם בעולם הסמים הקשים.

באישום הראשון, בו הורשע הנאשם בעבירה של **תיווך** לסחר, ברקע היכרות קודמת של הנאשם ושל אחיו עם הסוכן. אמנם, התיקון בעובדות כתב-האישום משקף את הטענה לפיה העסקה החלה ביוזמה של הסוכן, אשר ניסה להשיג את מספר הטלפון העדכני של הנאשם, וביקש להיפגש עמו. אלא, שהפגישה בה גובשה העסקה התרחשה בביתו של הנאשם, לפי בקשתו של הסוכן הנאשם הביא את הסם מאחר כעבור 40 דקות בלבד - מהלך עניינים אשר מצביע על מעורבות דומיננטית של הנאשם ונגישות מובהקת לסם מסוג הרואין בכמות גדולה של כ - 450 גרם. הנאשם 2 הוא שעזב את המקום עם הכסף, ואין ראייה לרווח של הנאשם מהעסקה בה פעל כמתווך.

גם על-פי עובדות האישום השני, בו הורשע הנאשם בעבירה של **סחר** בסם מסוכן, הסוכן הוא שניסה ליצור קשר עם הנאשם מספר רב של פעמים, והנאשם לא ענה לו, עד אשר הסכים להצעה לרכוש עבור הסוכן, בשנית, חצי ק"ג הרואין. גם הפעם, הגיע הסוכן לבית הנאשם, שם שהו מעורבים נוספים שלקחו חלק בעסקת הסם. הפעם הנאשם היה בגדר מי שהפעיל את שאר המעורבים לצורך השגת הסם ומסירתו לסוכן, אם כי באירוע זה שוב אין ראייה לרווח שהפיק הנאשם, שכן הנאשם מסר את הכסף לאחר.

13. תפקידו של הנאשם כמתואר בשני האישומים - בין כמתווך, בין כמי שהפעיל אחרים לצורך ביצוע עסקת סחר - היה דומיננטי, מרכזי, ומצביע על נגישות, מעורבות עמוקה והתמצאות עבריינית בעולם

הסמים. נוכח נסיבות אלו, יש ליתן משקל מסוים ולא מכריע להתנהלותו היוזמת של הסוכן. ואכן, בשל העובדה שהעסקאות בוצעו מול סוכן, הסם ההרסני והמסוכן מסוג הרואין, במשקל עצום של 940 גרם, לא הגיע אל ציבור משתמשי הסם, אך הנזק הפוטנציאלי, לו הסם היה מופץ, הוא ניכר וברור.

14. לעניין מדיניות הענישה, יאמר באופן כללי, כי המחוקק לא ערך הבחנה במדרג החומרה בין המתווך לבין הסוחר בסם, ובהתאם נקבע בפסיקה:

"יתר על כן, אף אם כטענת המערער, הוא שימש 'כמתווך' בלבד, אין בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו. שכן, במסגרת שרשרת הסחר העומדת מאחורי עסקאות כגון אלה, תפקיד 'התיווך' בין החוליות השונות, הינו תפקיד מרכזי ומשמעותי ביותר שבאמצעותו מתאפשרת השלמת העסקה והפעילות העבריינית" (ראו בע"פ 8045/17 בראנסי נגד מדינת ישראל [16.8.18], פסקה 28).

אשר למדיניות הענישה בסחר של הרואין, נקבע:

"בית משפט זה חזר והדגיש: כי יש להתייחס אל הפצתם של סמים מסוכנים - ובמיוחד כאשר מדובר ב'סם המוות הלבן' - בחומרה יתירה; וכי יש ליתן ביטוי מודגש לחומרה זו, במידת העונש הנגזר על המפצים. קביעת חומרת העבירה בהכרתם של כל הנוגעים בדבר, היא תרומתו של בית המשפט למלחמת החורמה המתנהלת, למען הציבור, בנגע הסמים; והדרך לקדם השגתה של תכלית זו, היא בהטלת עונשים חמורים הנותנים לחומרת העבירה ביטוי מודגש. הטלת עונשים קלים וגילוי יחס סלחני, לא זו בלבד שאינם מקדמים את מטרת הענישה; אלא - שעשויים הם, חלילה, ליטול מהפצת ההירואין את חומרתה היתירה ולהותירה בהכרת הנוגעים בדבר, כעבירה שאינה נושאת תווית של סיכון ממשי למבצעה" (ראו בע"פ 3782/97 מדינת ישראל נגד מנסור אוסמה [22.12.97]).

15. אין ספק, שלאור מדיניות ענישה זו, המחייבת החמרה בענישה למי שמעז לבצע עסקאות בסמים קשים, גזרי-הדין השונים שניתנו במסגרת פרשיה זו (על-ידי מותבים אחרים ועל-ידי) - חלקם הגדול במסגרת הסדרי טיעון סגורים - משקפים ענישה מתונה ביותר ואף מקלה. זאת, לאור ריבוי המעורבים, האילוצים הלוגיסטיים עימם התמודדה כל המערכת עם הגשת כתב-אישום מרובה נאשמים בתחילת מגפת הקורונה, וחשיפת קשיים ראייתיים לגבי מספר נאשמים. גם אם ינתן משקל מסוים - אך לא מרכזי - לעקרון אחדות הענישה תוך הפניה לגזרי-הדין של מעורבים אחרים, כפי שנטען על-ידי ב"כ המאשימה, הרי שעדיין נראה שעיקר המחלוקת נסובה סביב שאלת הענישה הראויה בזיקה למעורבים אחרים בפרשת הסוכן הנוכחית. על כן, בטרם התייחסות לפסיקה רלבנטית, אחרוג מעט מהמתווה הרגיל של תיקון 113 לחוק העונשין, ואשלים את התמונה לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם ושאר הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

16. לקולה יש לציין, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ואיני מקבלת את גישת הפרקליטות לפיה יש לשקול לחובתו את ההשתלשלות בתיק, שכללה הודאה ולאחר מכן בקשה לחזרה מהודאה. הוסבר, כי

הבקשה לחזרה מהודאה הועברה מייד לסניגורית שייצגה את הנאשם דאז, על רקע חוסר הבנה שהתרחש במהלך גישור שיפוטי בעוד הנאשם היה בהיוועדות חזותית, בשעה שכלי זה עדיין היה בשימוש ראשוני. יוזכר, כי נציגי המאשימה, בהגנותם, הסכימו לחזרה מהודאה בשל הנסיבות החריגות. עוד יש לזקוף לזכותו את תפקודו התקין, בדרך-כלל, בבית המעצר, ואת העובדה שהוא משמש כתומך מוצלח לאוכלוסיית עצורים מוחלשת. בנוסף, ברי כי נגרם למשפחתו של הנאשם נזק, כאשר אב המשפחה לשבעה ילדים מצוי מאחורי סורג ובריה.

17. לחומרה יש לשקול את עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם בתחום הסמים, ונראה כי מאסרים ארוכים אינם מרתיעים אותו מלשוב ולבצע עבירות קשות בתחום הסמים. גם אם הנאשם הצליח להימנע מהסתבכות בפלילים במהלך תקופה לא מבוטלת, הרי שדי היה בטריגר בדמות יוזמה חיצונית של הסוכן כדי להחזיר אותו לעולם הסמים ולנהוג בתוכו בהתמצאות תוך הפעלת אחרים.

18. על רקע כל האמור, אתייחס עתה לפסיקה רלבנטית של בית-המשפט העליון, וכן לגזרי הדין של המעורבים בפרשת הסוכן הנוכחית, שעניינם דומה לזה של הנאשם.

19. כביטוי למדיניות הענישה המחייבת בנסיבות דומות, ראו, למשל, את ע"פ 3578/12 **עזמה נגד מדינת ישראל** [17.1.13]: המערער הודה והורשע בביצוע שתי עבירות של תיווך בסם מסוג קוקאין מול סוכן; באירוע אחד המדובר היה בעסקה של 96.53 גרם תמורת 35000 ₪, ובאירוע השני יצאה לבסוף עסקה של סחר בקוקאין במשקל 200 גרם תמורת 66000 ₪. גם במקרים אלו, המדובר היה בתכנון לפרטים ובמעורבות גורמים רבים, כשהמערער היה מתווך דומיננטי לאורך כל התהליך. לחובת המערער שלוש הרשעות בעבירות רכוש, סמים ותיווך לסחר בסמים, והוא ביצע את העבירות סמוך מאוד לסיום עבודות שירות בתיק קודם. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אך התרשם מכנותו של המערער באשר למוטיבציה לשנות את התנהגותו. בית-המשפט המחוזי התחשב בעובדה שהמדובר במאסרו הראשון של המערער, בנסיבותיו האישיות הקשות, ובעונשים של האחרים באותה פרשה, והשית על המערער עונש של 50 חודשי מאסר וקנס בסך 10000 ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ראו גם ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נגד מדינת ישראל** [21.7.15], אשר הוגש על-ידי התביעה: המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן בכך, שסוכן (שוטר) יצר קשר עם המערער במטרה לקנות ממנו 150 גרם קוקאין. השניים סיכמו את המחיר במספר שיחות, ואת מקום המפגש. הסוכן הגיע למקום המפגש, אליו הגיע המערער עם נאשם נוסף, והעסקה התבצעה ברכב אזרחי איתו הגיע הסוכן. המערער נכנס לרכב, ומסר לסוכן שקית ניילון עטופה בנייר טואלט, שהכילה סם מסוג קוקאין במשקל 148.94 גרם. נאשם 2 עמד כל העת מחוץ לרכב, הסתכל מסביב, כדי לאבטח ולאפשר את העסקה. לאחר מסירת השקית המערער נעצר.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל - 50 חודשי מאסר והשית על המערער עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. לחובת המערער הרשעה אחת בעבירה של שבל"ר, כבן 21 בעת ביצוע העבירה, ואב טרי.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

20. אשר לעניינם של נאשמים אחרים בפרשה (אשר פוצלה למספר כתבי-אישום על-מנת להקל על ניהול ההליך בתקופת הקורונה):

ב"כ הצדדים היפנו אותי לענייניו של **אלעמרני**, שנדון לפני מותב אחר בבית-משפט זה אך במסגרת הפעלת אותו סוכן (נאשם 3 בת"פ 10300-06-20). נאשם זה הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תיווך בסם בכך שתיווך בשתי עסקאות סחר בסם מסוג קוקאין - כל אחת של חצי ק"ג, ותמורת סכום כולל של 300000 ש"ח. לחובת אלעמרני 4 הרשעות בעבירות נשק, רכוש וסמים ובעבר נשא מאסר בעבודות שירות, והתקבל תסקיר בעניינו. התביעה טענה למתחם עונש הולם שנע בין 45 ל - 60 חודשי מאסר, ועתרה להטיל עליו עונש של 52 חודשי מאסר בפועל. בגזר-דין מיום 1.6.21, בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 36 חודשי מאסר בפועל, קנס סמלי בסך 1500 ₪ לאור חילוט מוסכם של כספים בשווי כ - 21500 ₪ וכן חילוט רכב.

בערעור וערעור שכנגד - ע"פ 3811/21 [1.2.22], נקבע כי העונש מקל במידה שמצדיקה החמרה במסגרת הערעור, ועונשו של **אלעמרני** הוחמר ל- 46 חודשי מאסר, כאשר הוזכר הכלל לפיו אין ערכאת הערעור ממצה את מלוא חומרת הדין.

ב"כ הצדדים היפנו עוד לת"פ 74737-06-20 ולענייניו של **אחמד וואחדי**, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בהליך גישור, בעבירות של תיווך לעסקה בסם וכן בסחר בסם בסוכן. באישום הראשון הורשע בעבירה של תיווך לעסקה, במסגרתה נמכר לסוכן קוקאין במשקל של כ- 400 גרם תמורת 112 אלף ₪. באישום נוסף הורשע בעבירה של סחר בסם, לאחר שמכר כ- 300 גרם קוקאין תמורת 84 אלף ₪ לסוכן. עברו הפלילי כולל, בין היתר, הרשעה בעבירת סחר בסם משנת 2016, בגינה נשא 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה בר הפעלה של 8 חודשים. הסדר הטיעון כלל עתירה משותפת להשתת עונש של 56 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת אותו מאסר על תנאי, כשצוין שרכיב המאסר בגין תיק זה עומד על 52 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, חולטו סך של 150,000 ש"ח וכן הושת עליו קנס של 20 אלף ₪.

בת"פ 74736-06-20 נדון עניינו של נאשם 8 - **סמיר זכור**, אשר הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן. באירוע הראשון הנאשם הציע לסוכן לקנות קוקאין, ובסופה של השתלשלות עם מספר מעורבים וזירות, שני אחרים העבירו לסוכן 201 גרם קוקאין המחולק למנות תמורת 75000 ₪; באירוע השני סיכמו הנאשם ואחר עם הסוכן שימכרו לסוכן קוקאין במשקל של כ- 300 גרם בסכום של 98 אלף ₪, והעסקה אכן בוצעה באופן מיידי בבית העסק של הנאשם. לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות סמים, והא נשא מאסרים שהצטברו ל- 29 שנות מאסר. צוין, כי מתחם עונש הולם של מי שהיה מתווך דומיננטי בשתי עסקאות של מכירת קוקאין במשקל כולל של 488 גרם, צריך לנוע בין 40 ל- 60 חודשי מאסר, ובנסיבות רגילות היה ראוי לגזור את העונש באמצע המתחם. עם זאת, על רקע גזרי הדין של מעורבים אחרים בפרשה, גזרתי על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הגיש ערעור על חומרת העונש (ע"פ 7268/21 [27.4.22]) אך במהלך הדיון ביקש לחזור בו מן הערעור.

בת"פ 74743-06-20 נדון עניינו של **שעבאן**, אשר הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן ועבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן. באישום הראשון הורשע הנאשם במכירה של קוקאין במשקל 200 גרם בתמורה ל- 64 אלף ₪ לסוכן משטרת. באישום השני, שהתרחש 12 ימים לאחר מכן, הורשע בעבירה של תיווך בעסקה נוספת של 200 גרם קוקאין ובאותו הסכום. עברו הפלילי כולל שתי הרשעות בעבירות סמים בגין נשא מאסרים בפועל. במסגרת הליך גישור שיפוטי עתרו הצדדים בהסכמה להשתת עונש מאסר של 47 חודשי מאסר שכלל הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

עניינו של **אמיר יחיאל**, נדון במסגרת ת"פ 74735-06-20. המדובר במי שהורשע במסגרת הסדר טיעון שגובש בתום הליך גישור, בשתי עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן, בכך ששימש כמתווך בשתי עסקאות של כ- 500 גרם קוקאין תמורת סך של 165000 ₪. לחובתו עבר פלילי הכולל 7 הרשעות, האחרונה משנת 2012 בגין עבירה של העלבת עובד ציבור, בה הוטל עליו עונש מאסר מותנה, והוא נשא כמעט 5 שנות מאסר בעבירות רכוש וסמים ישנות.

ב"כ הצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, ובגזר-הדין צוין, כי הנאשם נטל חלק לא מבוטל במעשים, אך לא היה הדמות הדומיננטית ביותר. כן הוטל עליו קנס על סך 10,000 ₪ וחילוט כספים שנמצאו על גופו. צוין, כי התיקון המשמעותי בכתב האישום נבע מחומר הראיות.

21. נראה, אם כן, כי **יש לאמץ את מתחם העונש ההולם שהוצע על-ידי התביעה, ולקבוע כי הוא נע בין 50 - 75 חודשי מאסר בפועל**, ובנסיבות רגילות ראוי היה לגזור את עונשו של הנאשם לקראת אמצע המתחם, בעיקר בשל עברו הפלילי הרלבנטי בעבירות סמים.

22. עם זאת, יש ליתן ביטוי לרמת הענישה הייחודית לפרשה דנן, ולאור גזרי-הדין שפורטו לעיל בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה (ושלגביהם לא ניתן משקל של ממש לקשיים ראייתיים, מלבד בעניינו של **יחיאל**) אני מחליטה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 50 חודשים, לצד ענישה נלווית.

23. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

50 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו 25.5.20.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד 1.12.22.

חילוט של הכספים התפוסים בסך 8300 ₪ ו- 70 דולר.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' אלול תשפ"ב, 01 ספטמבר 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.